

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. septembra 2015 v trestnej veci proti obvinenému **MUDr. M. P. a spol.** pre zločin prijímania úplatku spolupáchateľstvom podľa 20 Tr. zák. k § 329 ods. 1 Tr. zák. a iné, **o sťažnosti prokurátora** Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica dňa 18. novembra 2014, sp. zn. BB-3T 28/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal dňa 27. augusta 2014 pod sp. zn. VII/1 Gv 10/14/1000-7 na Špecializovaný trestný súd v Pezinku obžalobu na obvinených MUDr. M.. P. a JUDr. J. P. pre zločin prijímania úplatku spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 329 ods. 1 Tr. zák. (v bodoch 1/ a 2/) a zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. (v bode 3), na obvinených J. K. a Ing. M. K. pre zločin podplácania spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 333 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. (v bode 4/), na obvineného M. H. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. (v bode 5/) a na obvinených J. K. a MUDr. M. P. aj pre zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. (v bode 6/), ktorých trestných činov sa mali dopustiť na tom skutkovom základe ako je to uvedené vo výrokovvej časti tejto obžaloby.

V nadväznosti na to Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica pri predbežnom prejednaní obžaloby, uznesením z 18. novembra 2014, sp. zn. BB-3T 28/2014 podľa § 244 ods. 1 písm. h/ Tr. por., obžalobu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR odmietol a vec vrátil prokurátorovi, nakoľko v konaní zistil závažné procesné chyby, najmä, že boli porušené ustanovenia zabezpečujúce práva obhajoby.

Takéto rozhodnutie špecializovaný trestný súd odôvodnil v podstate tým, že obvinenému MUDr. M. P. nebola poskytnutá primerane dlhá lehota na oboznámenie sa so spisom podľa § 208 Tr. por. Nedodržanie zásady primeranosti v rámci zachovania kontradiktórnosti konania, v súvislosti s dodržaním primeraných lehôt na oboznámenia sa so spisom, potom vyústilo do konštatovania závažných procesných chýb, súvisiacich najmä s porušením práv obhajoby.

V ďalšej časti odôvodnenia rozhodnutia prvostupňový súd poukázal aj na skutočnosť, že dôkazný materiál je neúplný. Zdôraznil pritom potrebu skompletizovania dôkazov, najmä doložením dokumentácie – účtovných dokladov firiem, ktoré sa mali podieľať na páchaní trestnej činnosti a potrebu doplnenia vyšetrovania v ďalších konkrétnych smeroch.

Špecializovaný trestný súd vytkol orgánom prípravného konania teda najmä:

- neposkytnutie primeranej lehoty obvinenému MUDr. M. P. a jeho obhajcovi na preštudovanie spisu a dôkladné oboznámenia sa s jeho obsahom napriek tomu, že oznámili vyšetrovateľovi potrebu dlhšej lehoty na oboznámenie sa s obsahom spisu, a to s poukazom na jeho rozsiahlosť,
- potrebu vykonania ďalšieho dokazovania za účelom objasnenia niektorých ďalších základných skutkových okolností – zabezpečiť doplnenie účtovných dokladov všetkých na trestnej činnosti participujúcich podnikateľských subjektov, zistenie relevantných faktúr a realizáciu súvzťažností medzi relevantnými listinnými dôkazmi.

Proti uzneseniu špecializovaného trestného súdu podal sťažnosť prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. V písomných dôvodoch

svojej sťažnosti navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zrušil, a aby prikázal tomuto súdu vo veci znovu konať, a vo veci meritórne rozhodnúť. Namietal, že v prípravnom konaní boli objasnené základné skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o vine, pričom neboli porušené žiadne ustanovenia, ktoré tvoria dôležitú záruku správneho vykonania prípravného konania.

Právo na primeranú lehotu na preštudovanie spisového materiálu nebolo odopreté žiadnemu z obvinených, a ani žiadnemu obhajcovi. Vyšetrovací spis bol predložený na preštudovanie každému obvinenému a ich obhajcom v primeranej lehote v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č.618/2005 Z. z. z 20. decembra 2005 o tvorbe spisu orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi. Voči obvyklému spôsobu preštudovania spisu obvinení a ich obhajcovia nemali žiadne námietky, okrem obvineného MUDr. M. P. a jeho obhajcu, ktorí namietali, že im nebolo vyhovené doplniť dokazovanie podľa ich návrhov a predstáv. V danej súvislosti prokurátor zdôraznil, že preštudovanie spisu podľa § 208 Tr. por. je právom obvineného a jeho obhajcu, ale nie je ich povinnosťou, čo znamená, že ak tieto osoby nevyužili možnosť preštudovania spisu, hoci boli o tom riadne upovedomené, vyšetrovateľ postupuje ďalej tak, ako keby k tomuto úkonu došlo. Vyšetrovateľ v danej veci, podľa názoru sťažovateľa, nepostupoval v rozpore so zákonom, o čom svedčia konkrétne úkony zrejme z obsahu vyšetrovacieho spisu. Následne uviedol chronológiu jednotlivých úkonov vyšetrovateľa so záverom, že sa nestotožnil s právnou argumentáciou súdu založenou na tvrdení, že orgány prípravného konania porušili zásadu kontradiktórneho konania. V danej súvislosti poukázal na úradný záznam vyšetrovateľa z 18. júna 2013, podľa ktorého dňa 18. júna 2013 sa obvinený MUDr. M. P. a jeho obhajca zúčastnili preštudovania spisu v čase od 8.00 do 12.00 hod. Po vyslovení ich požiadavky na umožnenie vykonávania úkonu ešte v ďalšom termíne, bola im daná možnosť štúdia v ten istý deň po 12- tej hodine, čo však odmietli.

V ďalšej časti odôvodnenia sťažnosti prokurátor uviedol, že podľa obsahu spisu treba výsledky prípravného konania hodnotiť z toho hľadiska, či odôvodňujú postavenie obvineného pred súd, pričom toto je vždy vecou úvahy prokurátora. Porušenie povinnosti zistiť skutkový stav bez dôvodných pochybností nie je procesnou chybou v zmysle § 241 ods. 1 písm. f/ Tr. por., resp. § 244 ods. 1 písm. h/ Tr. por. a nie je sankcionované

rozhodnutím o odmietnutí obžaloby a vrátení vecí prokurátorovi na došetrenie. Procesnou chybou môže byť nedodržanie formálnych náležitostí postupu a úkonov v prípravnom konaní.

K sťažnosti prokurátora úradu špeciálnej prokuratúry podal obvinený MUDr. M. P. prostredníctvom obhajcu písomné vyjadrenie, v ktorom zopakoval svoju argumentáciu uvedenú v sťažnosti, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti postupu vyšetrovateľa pri vykonaní vyšetrovacieho úkonu – preštudovaní vyšetrovacieho spisu po ukončení vyšetrovania, a ktorou poukazoval na to, že lehota na preštudovanie rozsiahleho vyšetrovacieho spisu bola určená neprimerane tak, že nebolo možné počas nej preštudovanie celého spisu. Vyšetrovateľ poskytol na preštudovanie spisu, ktorý má 5266 listov čas od 8.00 do 12.00 hod., avšak v skutočnosti sa začiatok úkonu začal až o 8.30 hod. pre omeškanie vyšetrovateľa. Na oboznámenie sa so všetkými dôkazmi potreboval so svojim obhajcom primeranú dobu tak, aby mali možnosť navrhnuť vykonanie ďalších dôkazov za účelom objektivizácie skutkového stavu vecí.

V ďalšej časti vyjadrenia, obvinený podrobne uviedol postup vyšetrovateľa pri pribratí súdneho znalca do konania a „spôsob vykonania znaleckého dokazovania“, ktorý pokladá za protiprávny. Vyjadril názor, že domová prehliadka mohla byť podľa príkazu sudcu len v byte č. XY vo vchode č. XY na XY. poschodí domu súpisné číslo XY, postaveného na parcele č. XY na Ť., a nie aj v bezprostredne susediacom byte č. XY v tomto dome, ktorého vlastníčkou je MUDr. M. Š. Postup pri vykonaní domovej prehliadky však nebol prekvapujúci, vzhľadom na obsah znaleckého posudku znalca Ing. Č. a jeho doplnenia č. 1, keď na žiadosť vyšetrovateľa ohodnotil stavebné práce a dodávky materiálov v bytoch č. XY a č. XY v uvedenom dome za obdobie „od jeho nadobudnutia po súčasnosť“. Znalec uviedol vo svojom posudku viaceré nepravdivé skutočnosti a sám „svojvoľne rozhodol“, že byty č. XY a č. XY tvoria jeden byt, a nerešpektoval právny stav vlastníctva bytov. K znaleckému posudzovaniu bytu č. XY nemal znalec žiaden zákonný dôvod, čím hrubým spôsobom porušil vlastnícke právo MUDr. M. Š.

V danej súvislosti obvinený vyjadril názor, že pri domovej prehliadke odňaté písomnosti uvedené v zápisnici pod č. 1 „nie sú presnejšie označené, čo umožňuje voľnú manipuláciu s nimi“. Takýto spôsob získavania dôkazov namietal už skôr. Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti, v priebehu konania namietal nezaujatosť a objektívnosť vyšetrovateľa, ako aj súdneho znalca.

Z uvedených dôvodov procesné pochybenia uvádzané v napadnutom uznesení špecializovaného trestného súdu ako dôvod na odmietnutie obžaloby, a vrátenie veci prokurátorovi pokladá obvinený za zákonné a plne odôvodňujúce postup súdu. Preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ako nedôvodnú zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia, pričom dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

K sťažnostnej argumentácii prokurátora treba uviesť nasledovné:

Z obsahu trestného spisu je zrejmé, že obhajca obvineného písomným podaním zo 6. júna 2013 na stanovený termín úkonu preštudovania vyšetrovacieho spisu dňa 13. júna 2013 od 8.00 do 14.00 hod. sa ospravedlnil svojimi a klientovými pracovnými povinnosťami, a požiadal vyšetrovateľa o určenie iného termínu tohto úkonu. Následne vyšetrovateľ presunul termín úkonu na deň 17. júna 2013 od 8.00 do 12.00 hod. Na tento termín sa obhajca obvineného podaním zo 7. júna 2013 znovu ospravedlnil, a požiadal o presunutie termínu úkonu preštudovania spisu na dni od 18. do 19. júna alebo po 1. júli 2013.

K realizácii úkonu napokon došlo 18. júna 2013 v čase od 8.30 do 12.00 hod. a z protokolu o tomto úkone je zrejmé, že obvinený s obhajcom preštudovali zväzky č. 1 až 6 vyšetrovacieho spisu, a následne požiadali o ďalší termín, kedy by mohli v štúdiu spisu pokračovať. Súčasne oznámili vyšetrovateľovi, že budú mať požiadavku na vyhotovenie kópií niektorých listín, pričom ich presný zoznam doručí obhajca vyšetrovateľovi. V nadväznosti na to vyšetrovateľ oznámil obvinenému a jeho obhajcovi, že vo vykonávaní úkonu môžu pokračovať aj po 12.00 hod. v ten istý deň. S takýmto postupom však nesúhlasili a požiadali vyšetrovateľa o určenie iného termínu pokračovania úkonu preštudovania spisu.

Vyšetrovateľ 18. júna 2013 spísal úradný záznam, v ktorom v podstate uviedol, že podľa jeho názoru lehotu na preštudovanie vyšetrovacieho spisu určil primerane, keďže

obvinený a jeho obhajca určenú lehotu od 8.00 do 12.00 hod. nenamietali, a s podobne stanovenou lehotou sa aj ostatní obvinení uspokojili.

Na základe uvedených okolností primárne treba konštatovať, že nie je objektívnym tvrdenie sťažovateľa, že obvinený a jeho obhajca dňa 18. júna 2013 odmietli ďalšie vykonávanie preštudovania vyšetrovacieho spisu. Z obsahu spisového materiálu naopak vyplýva, že prejavili vôľu v pokračovaní vykonávania úkonu, avšak v iný deň. Nie je možné obvinenému a jeho obhajcovi uprieť, že na deň 18. júna 2013 si plánovali svoj čas jeho vyhradením v čase od 8.00 do 12.00 hod. (tak ako čas jeho výkonu vymedzil vyšetrovateľ), a vopred nepredpokladali možnosť v štúdiu spisu pokračovať aj po 12 tej hodine.

Preto vyšetrovateľ mal požiadavke obvineného vyhovieť a po dohode s obvineným, resp. jeho obhajcom, určiť ďalší termín úkonu preštudovania vyšetrovacieho spisu. V danom prípade sa jedná o značne rozsiahly spisový materiál a tak, ako na to správne poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia, úkon preštudovania spisu pred jeho odovzdaním prokurátorovi na vypracovanie obžaloby pozostáva nielen zo samotného prečítania resp. naštudovania spisového materiálu, ale aj z možnosti obvineného radiť sa so svojim obhajcom, a z možnosti prípadne navrhnúť vykonanie ďalšieho dokazovania.

Najvyšší súd sa stotožnil s rozhodnutím špecializovaného trestného súdu aj v časti jeho právnej argumentácie o potrebe vykonania ďalšieho dokazovania za účelom objasnenia niektorých skutkových okolností. V odôvodnení súd jasne a logicky vysvetlil, že sa nejedná o hlavný dôvod pri rozhodnutí o odmietnutí obžaloby a vrátení veci prokurátorovi, ale za daného stavu sa jedná o okolnosti, ktoré pokladá súd z hľadiska vyššieho stupňa objasnenosti skutkových okolností za dôležité. Snaha poukázať na potrebu vykonania ďalšieho dokazovania zo strany súdu je v posudzovanom prípade plne legitímna a odôvodnená. V rámci prípravného konania bude potrebné vyhovieť požiadavke špecializovaného trestného súdu na doplnenie a konkretizovanie účtovnej analýzy všetkých participujúcich podnikateľských subjektov vo vzťahu k predmetnej trestnej činnosti, tak ako to súd špecifikoval na stranách 13 – 14 odôvodnenia napadnutého uznesenia. Túto požiadavku súdu prvého stupňa považuje aj najvyšší súd za dôvodnú a stotožňuje sa s jeho názorom, že v predmetnej trestnej veci bude potrebné doplniť tieto skutkové zistenia. Až po doplnení dokazovania v naznačenom smere bude možné objektívne meritórne rozhodnúť, a tiež vytvoriť procesné predpoklady na plynulý, a čo možno najrýchlejší priebeh súdneho konania.

Vo všeobecnosti treba konštatovať, že v prípade odmietnutia obžaloby pre závažné procesné chyby, najmä porušenie ustanovení zabezpečujúcich práva obhajoby podľa § 244 ods. 1 písm. h/ Tr. por., je povinnosťou súdu upozorniť aj na iné prípadné nedostatky prípravného konania, a to aj v smere zisťovania skutkových okolností. Preto aj v tejto časti súd prvého stupňa postupoval konzekventne a nie je možné jeho postupu nič vytknúť. Najvyšší súd sa plne stotožnil s jeho právnou argumentáciou uvedenou v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a poukazuje na jej esenciálne časti bez toho, aby bolo potrebné uvádzať túto opakovane.

Pokiaľ obvinený vo svojom vyjadrení namietal nesprávne závery znaleckého dokazovania a z nich plynúci nesprávny postup pri vykonávaní domovej prehliadky, treba zdôrazniť, že v danom štádiu konania nie je možné vykonávať parciálnu analýzu a hodnotenie niektorých dôkazov, a ani vyhodnotenie dokazovania v celom jeho súhrne. Vyhodnotenie dokazovania bude možné až v rámci meritórneho rozhodovania v štádiu súdneho konania, a to jednotlivo vo vzťahu ku každému vykonanému dôkazu, a aj v celom jeho súhrne a vzájomných vecných súvislostiach.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 30. septembra 2015

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojtelová